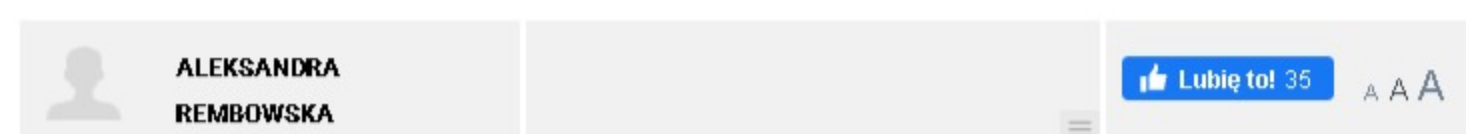

Teatr dla życia

ALEKSANDRA
REMBOWSKA

Lubie to! 35

Fot. Roman Holc

W działalności „Otwartej sceny” najważniejsze jest to, że aktorzy, którzy tu występują, wypowiadają się w własnym imieniu. Od blisko piętnastu lat Roman Holc z Katarzyną Kotowską (dawniej) i Katarzyną Uhma (dzisiaj) przygotowują – wraz z wychowankami domów dziecka i ośrodkami opiekuńczymi – przedstawienia przy Teatrze Lalka w Warszawie.

Są one skrojone z materii, które niesie życie nastoletniej młodzieży, uwikłanej w dramaty nieraz trudne do wyobrażenia. Nie oznacza to wcale, że teatr staje się idealnym i jedynym remedium w walce z codziennością, ale niewątpliwie daje on siłę, wzmacnia poczucie własnej wartości, może mieć moc terapeutyczną. Otwiera, również przed widzem, szansę na nieoczywiste spotkanie.

Przedstawienia „Otwartej sceny” rodzą się z doświadczeń w głowach i sercach młodych artystów. Powstają w procesie kreacji zbiorowej, wspólnej improwizacji na zadane przez Romana Holca tematy i te, z którymi przychodzi na próby młodzież. Nie ma tu gotowych scenariuszy na papierze i rozdanych od początku ról. Nikt nie uczy się kwestii na pamięć, bo aktorzy mówią (i śpiewają) swoimi słowami. Z czasem sytuacje i wypowiedzi utrwala się, ale i podczas gotowego spektaklu dopuszczalny jest nadal element improwizacji. Znana jest kanwa, jak w komedii dell' arte, lecz wypełnienie zarysowanych schematów zależy od artystów. Temat danego spektaklu dojrzewa powoli, kształtuje się pod wpływem wielu okoliczności i zachowań. Tytuł właściwie pojawia się dopiero w końcu prób.

W ten sposób powstawała przed laty *Wyspa słoneczników*. Spektakl, inspirowany listami-życzeniami dzieci, był poetyckim obrazem marzeń. Niejedno z nich mogło się spełnić, jeśli tylko pragnienie okazało się wystarczająco silne. W kolejnych latach pojawiły się inne, równie znamienne tytuły: *Za drzwiami*, *Okno*, *Stąd do Betlejem*.

Ostatnio powstało *Podwórko*. Historia ulepiona z luźnych sekwencji – zdarzeń składających się na życie zgranej sąsiedzkiej paczki skupionej wokół trzepaka, a właściwie dwóch paczek – jednej „z tego podwórka” i drugiej – „z tamtej strony rzeki” (razem dwadzieścia występujących osób!). Dwa światy, które przenikają się ze sobą i nakładają na siebie poprzez zdarzenia i osoby, relacje, zależności. A zarazem jeden świat, w którym pojawiają się ci stąd i ci stamtąd, obcy i swoi, przyjaciele i wrogowie, zaprzyjaźnieni i samotni, próbujący dołączyć do grupy za wszelką cenę. Pełno tu posplatanych wątków: uzależnień i braku porozumienia z dorosłym (nieobecny), chuligaństwa i zabawy, opresji szkolnej i poczucia wolności, tęsknoty za miłością i strachu przed karą. Na pierwszy plan przez dłuższą chwilę wysuwa się postać młodej dziewczyny, dopiero mającej wprowadzić się do kamienicy, odrzuconej początkowo przez zaprzyjaźnione towarzystwo. Jednak w przedstawieniu mamy przede wszystkim do czynienia z bohaterem zbiorowym. Outsiderka szybko przedostaje się do podwórkowej wspólnoty.

Bohaterowie wchodzą niekiedy w interakcję z widzami, nawiązują kontakt, zapraszają do udziału w kreowanej historii. Tym samym niejako odbywa się przełamanie niewidzialnej granicy pomiędzy młodymi ludźmi, którzy są pozbawieni między innymi przywileju życia w rodzinie, a resztą społeczeństwa.

Godne podkreślenia jest nie tylko zaangażowanie aktorów spektaklu, przełamujących treść, walczących ze słabościami tu i teraz. Owa walka ma jakby podwójny wymiar i sens. Z jednej strony stanowi próbę sił w teatrze. Z drugiej to wyzwanie i zarazem szansa, znajdujące przełożenie w życiu tych, dla których start w dorosłość bywa mocno utrudniony. Teatr bowiem może, jak wiadomo, dowartościować, uskrzydlić, wyzwolić skrywane możliwości, stworzyć wyobraźnię.

Nawet jeśli w przedstawieniu *Podwórko* jakieś zdanie przez moment zabrzmi naiwnie czy mniej przekonująco, ruch wyda się niezgrabny, nie ma to większego znaczenia. Niedociągnięcia paradoksalnie okazują się walorem, który działa na korzyść odbioru. Liczy się bowiem przede wszystkim autentyczność zachowań, ich spontaniczność. Artystyczne efekty nie są tak istotne. Wszem, z satysfakcją patrzymy na udane kompozycje obrazów, dostrzegamy napięcia tworzone w grze między grupami. Spektakl *Podwórko* jest spektaklem amatorskim w tym sensie, że oprócz aktorki Teatru Lalka, Beaty Dudy-Perzyny, występują sami amatorzy. Ale „amatorski” ostatecznie nic tu nie znaczy, bo nie o profesjonalizm czy amatorstwo chodzi, ale, jak już powiedziano, o prawdę myśli, uczuć i wzruszeń. Zadanie spektaklu jest inne niż to, by zmieścić się w danej kategorii, coś udowodnić, do czegoś przekonać.

Przedstawienie, które przełamuje schematy teatralnych rozmów dzieci/młodzieży z dorosłymi o sprawach wstydlivych, skrywanych, skomplikowanych, nieefektywnych, stanowi ważny przykład teatru dla życia.

2-03-2015

Grupa „Otwarta scena” przy Teatrze Lalka w Warszawie

Podwórko

reżyseria: Roman Holc, Katarzyna Uhma

muzyka: Łukasz Chmiel

wizualizacja: Anna Łapińska

obsada: Angelika Białas, Iwona Dąbrowska, Jolanta Grochowska, Aleksandra Iwanowska, Anna Iwanowska, Adam Kania,

David King, Jacob King, Agnieszka Klimowska, Dominika Kosińska, Julia Koziołek, Jagoda Pluto-Prądyńska, Patrycja

Podgórska, Patrycja Rola, Izabela Słowikowska, Patrycja Sokółowska, Klaudia Urbaniak, Natalia Włodarska, Kamila

Wruszak, Agata Wyszyńska oraz Beata Duda-Perzyna

premiera: 20.02.2015

TAGI: [Roman Holc](#), [Katarzyna Uhma](#), [Łukasz Chmiel](#), [Anna Łapińska](#), [Grupa „Otwarta scena”](#), [Warszawa](#), [Teatr Lalka](#),

SKOMENTUJ

Autor lub zaloguj się

Treść komentarza

Aby potwierdzić, że nie jesteś robotem, wpisz wynik działania:jeden razy osiem jako liczbę:

KOMENTARZE (0)

POWIĄZANE TEATRY

Teatr Lalka

Joanna Ostrowska
„A gdzie pani dziecko?”Tomasz Mościcki
Jak w Teatrze LetnimŁukasz Drewniak
K/328: Ostatnie takie trioTomasz Mościcki
Awangarda mimo woli?Łukasz Drewniak
K/123: Trzy przedstawienia, o których jeszcze nie slyszeliścieJoanna Ostrowska
Kochane dziecko z ADHD

KALENDARIUM

IV edycja Festiwalu
„Śleboda/Danutka

Cykl "Bóg i proch" - część trzecia

Międzynarodowy Festiwal
Szkół Lalkarskich
LALKANIELALKA

BĄDŹ NABIEŻĄCO

